

Uwusta oppetajid, sea essa nink emmaga ütten finno kaswatawa Jumimala sääduse pärra õnsa ellule, nink kule neide sõnna röemoga.

Anna tötele auwo nink tunne häbti wölsmisen. Wölsmine om Jumimala een hirmus nink wölsja saap häü sisje jäma.

Hoiia omima sõant allandlikus, fest Jummal panep fökile vasta, ent maddalile annap tema armo.

Te tööd nink palle Jummalat, siis saap Jummal finno noort sõant pürretamata hoitma nink sinna jaat kaswama tarkusen nink ean nink armun Jummalat nink innemiste man.

Nore innemise sawa veel täamba oppatus nink mannitsetus sedda liik piddama — sen folin, mes nüüd juba 50 ajastaiga omma õnsaliko tööd teep.

Sis arwa nüüd sinna, armas küllamees, sedda foli ka üttes töpöllus, kuu üts semen saap külwetus, mes wöip nink peap wilja kandma Jummalatrigile, — nink röemusta fui ristiinnemin: fest tööst, mes siin tettas, nink palle Jummalat meiega, et Temma sedda foli ka eddispäide omma armo hole nink kaitsmise alla wöötap nink omma õnnistamist temma tö pälne pannep.

M. S.

(Sätsa-keltest Ma-keelde Ottepä kerrito-opp-taja läbbi.)

Tarto ellaja-arstimise-feli wannemb ajap jutto tallorahwaga.

Kalendritegija passel minno midda üleskirjutada, mes tallorahwale oppuses olles, kuis sünnes foddoellajid ülesvidbata, et nemma haiges ei jä nink haige pea jälle ärrasüttis. Minnewa ajastaja kalendrin and minno hä sobber nink kaas-prohwesser eddimält särast oppust, nink timmahawatsen tahha minna hämelega nisamma tetta. Mönne teie seast,

armas tallorahwas, tundva minno fa jo õige häste. Sest jo kuus ajastaiga järgimöda tuuwäas maalt haigid foddoellajid meie ellaja-arstimise-foli, kus nemma meie armoliko sure feisri kassjo pälle ilma massuta abbi nink oddawa hinna eest rohto sawa. Sõame röemoga wöi ma tunnistada, et neide Sean, sea omme ellajid minno hole alla panniwa, ausa nink mõistliko perremehhe olliwa, sea armo tundva ellajide vasta nink teedwa, et foddoellaj majjomehhe suremb rikkus om, et ellojapiddamine hääd üllefamist nink kangel hoolt tarwitap, nink et ellaja-arst sis ennege wöip awwitada, fui rahwas omma haige ellajaga mitte ni sawwa ei wibi arsti mannu tullemast, et surm ellajal jo kele pääl om, enge seddamaid tullewa, fui ellajal näggewa midda wigga ollewat. Nul omma füt ka säratse tallomehhelise ettetulnu, kelle ellaja Jummal parrafo ni kõhna olliwa, et halle meel olli pälekaiia, nink jo mitto näddalat ehk kuud olliwa pöddenu, enne fui sia todi. Uwwalik om, et säratsile ellajile muud abbi ei olle, fui nuiaga otsa pälle lüowwa nink ellule tutto otsa tetta. Nink armetuile nink holetuile perremehhile ei tia ma parrembat nöuwo joht, fui sedda: et nemma omma meelt parrandawa nink hüwwist nink holelikuist perremehhlist opwa, kuis sünnes ellajid hoita nink ülespidbata, et nemma hukka ei lä nink wimate ei middake ennamb ei massa. Hä nink mõistlik perremees pürvwap iks wassset tullulikut oppust kuulda nink wöötap tötteste fa ten-noga vasta, fui minna mõnd asja nimmita, mes wajja on tähhelepanna, et foddoellaja terwuse man hoietas nink többitse jälle tertiws saas.

Ullustagem esmält hobbesega, fest et hobben tallorahwa kallimb warra om; nink fui ma tunne, et teil minno oppusest hämeel om, siis wöime ajastaja pärast, fui Jummal veel ellopäivi annap, ka muist foddoellajist jutto ajada.